

במדינה

סער

שישי יולדת השרון

סוף-סוף נמצא הפתרון לבעיות המצוקה במדינה

מישפחות מרובות ילדים ומישפחות בי מצוקה אינן צריכות עוד לדאוג לעתיד ילדיהן, כפי שמוכיח הסיפור הבא, שהתפרסם במדורי הכרוניקה של העיתונות היומית ביום ה' ה-14 באפריל, ללא תגובות או פרשנות:

התינוק יקרא: פלאטו-שרון

ילדם הרביעי של אליס ואליאס לוי מדימונה, ש- נולד בשבת יקרא: פלאטו-שרון. בני הזוג החליטו עליה בעקבות ביקור קור שערך פלאטו-שרון לפני שבוע בעיר. אתמול ביקרה הזרי התינוק אצל מר פלאטו-שרון והזמין גוהו לברית. מר פלאטו-שרון הבטיח, כי מעתה ידאג לצרכיו של הילד.

מישפט

אזם במקום עונש

המישפחה האמינה לסיפוריה הדמיוני של הנערה, והודרזה להאשים את החשוד רק מפני שהיה מוכר לה

דמותה של הצעירה שניצבה על דוכן העדים וגוללה את סיפורה בקול מקוטע, היתה מעוררת רחמים. קשה היה שלא להשתתף בצער. הצעיר החביב, שעצר את המשאית הצבאית לידה והציע לה טרמפ למחורחפצה, לא נראה לה מסוכן. משום כך גם הסכימה להמשיך ולבלות בחברתו את הערב, במיסעדה ובמועדון ריקודים, אחרי שחברה הקבוע לא הופיע לפניו שקבעו. היא לא יכלה כלל להעלות בדעתה שבדרכם הביתה, אחרי הבילוי, יעצור המילואימניק החייכן את המשאית, וינסה לבצע בה את זממו בכוח הזרוע.

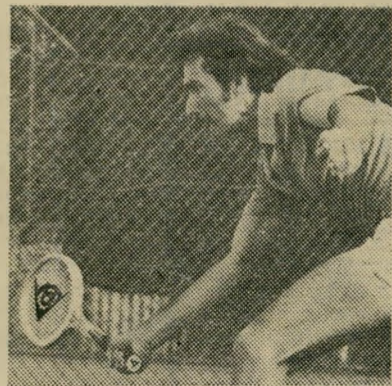
אולם, כשנכנסה דליה עטייה * בת ה-16 לתחנת המישפחה בירושלים, ובפיה סיפור מזעזע על מעשה-אונס שנעשה בה, שכחה פרט קטן אחד: כיצד ניתן להסביר את מעשה-האונס, ולא סתם אינס אלא כפול-חמישה, עם עובדה בלתי-מעוררת - שאחר חווייה כה מזעזעת, היא בבתוליה? מניין הסיפור? במרבית המקרים היתה פרשה מעין זו מסתיימת בהשפלת מוסר לצעירה עשירת-הדימיון, אך ליצי חק ועקבין (29), שאותו האשימה דליה באונס המחומש, יש היכרות ממושכת עם מישפחת ירושלים. משום כך, למרות ש-היבהר למעלה מכל ספק שכל אונס לא היה ולא נברא, החליטה המישפחה להיראות בתלונה נגד הצעיר השחרור, ול-שנות את סעיף-האישום למעשה מגונה, על-מנת שבכך ניתן יהיה להסביר את שלמות בתוליה של הגאנסת-המדומה. אי-לו טרחו חוקרי-המישפחה לפשפש מעט יותר בסיפורה של דליה, ולא הודרו כל-כך להאשים את ועקבין, ייתכן שהיו מגלים בעצמם מה שהתגלה לאחר-מכן.

„ביליתי עם דליה באותו ערב“ הודה ועקבין בבית-המישפט. „אכלנו במיסעדה, (המשך בעמוד 40)

* שם בדוי, כיוון שהנערה קטינה.

דנלופ עושה אלוכפים

האוסטרלי קרט טניס בטורניר בסח
האוסטרלי דיוויד קרטר, זכי אתמול בטורניר הסח הבינלאומי בפנימי, שנערך בהסתדרות, לשנת 1967

קרט עם נישקה האישי מחבט דנלופ

מפיצים בלעדיים לציוד ספורט דנלופ
עטר בע"מ פרץ 70 ת"א

אנשי של"י, בואו נתווכח!

להשמעות ולהתקפות הפרועות אנחנו עונים שוב: בואו נתווכח! אמרנו: מחנה השלום צריך לכד יחד, ציונים ולא ציונים, דתיים ולא דתיים - כל מי שמתנגד להמשך הכיבוש; כל מי שתומך בהקמת מדינה פלשתינאית לצד מדינת ישראל; כל מי שרואה בגבולות ה-4 ביוני 1967 את גבולות השלום; כל מי שבעד הליכה לזינבה בהשתתפות כל הגורמט, כולל אש"ף. אמרתם: ציונות.

אמרנו: איך אפשר לבנות מחנה יהודי-ערבי על בסיס ציוני? אנחנו חוזרים: אין תנועה מתקדמת שאיננה על בסיס יהודי ערבי. לא „ערבים להשכיר“, לא ערבים, „נוסח מפ"ם“. אלא, תנועה יהודית-ערבית. מנהיגי של"י טסים לפגוש את סרטאווי בכל פינה נסתרת בעולם אבל תופיק טובי, תופיק זיאד, חנא מואיס* וחסן בשארה** אינם בני ברית טובים מספיק בשבילם למחנה שלום בישראל. איך עושים שלום עם פלשתינאים בחוץ, כשלא מוכנים לשבת במחנה אחד עם מנהיגי האוכלוסייה הערבית בישראל???

איך אפשר להחרים את מנהיגי האוכלוסייה הזאת, המוליכים את המוני הערבים בארץ וידם מושטת לדו-קיום עם הציבור היהודי? כלום אין זו התשובה הברורה ביותר ללאומנות?

הקשר ההדוק, השמאלני, של ראשי של"י למיסד ההסטורי של תנועת העבודה, מבלי הרגשת צורך כלשהוא לעשות איזה חשבון נפש עם הדרך שבה הלכה תנועה זו, דרך נישול העם הפלשתינאי וההתנכרות למעמד הפועלים הישראלי יהודי-ערבי - הקשר ההדוק מדאיג אותנו.

אומר עמוס עוז, ממועמדי של"י לכנסת (מסוגרי הרשימה) בראיון ל„מעריב“ מיום ו', (8.4.77): „אני רואה בציונות, כפי שאני גורס אותה, אחת מתנועות השחרור המפוארות, הטהורות, מבחינה מוסרית והמצליחות ביותר בדורות האחרונים. אני רואה בתנועה הפלשתינית אחת התנועות הלאומיות הקנאיות, החשוכות, והאכזריות ביותר בדורות האחרונים.“

ואחר-כך ממשיך המראיין להצרים את אוזנינו: „...אין דופי בהמשך הכיבוש הישראלי בשטחים, ולוא גם לדור שלם נוסף, אם לא ייאותו הערבים להגיע לשלום מלא על כל סממניו.“

יכולנו להמשיך בציטוט פנינים „יוניים“ כאלה ואולי לצטט את המועמד הראשון ברשימה, לויבה אליאב, ציטטה שאף הופיעה כחלק ממועדה שלמה: „שמותינו ידועים בציבור. אנו רוצים ויכולים להכריע ולהשתתף בממשלה הבאה“ („על המשמר“, 10.4.77).

הנשיא בירך את עצרת של"י בירושלים. מערכות העתונים „דבר“, ו„ידעות אחרונות“ במאמרים ראשיים מברכים את של"י. פעילי של"י זוכים בטורי-חינם בעתוני הערב כדי לנהל את מלחמת השלטון בפנתרים השחורים על ידי תעמולת זוועה (פנחס גינוסר, „ידעות אחרונות“ 17.4).

ואנחנו שואלים: „לאן אתם רצים“?

תנו כוח לרשימה היהודית-ערבית היחידה לשלום ולשוויון!

החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון -

המפלגה הקומוניסטית הישראלית (רק"ח), פנתרים שחורים וחוגי ציבור יהודים וערבים תל-אביב, ת.ד. 4885.

* מועמד מס' 4 - לא קומוניסט, יו"ר ועד המועצות המקומיות הערביות.
** מועמד מס' 7 - לא-קומוניסט, מורה מטירה.